

Infectieverpleegkundige Agatha van der Veen

'Ik raak hier nooit uitgeleerd!'

In de rubriek *Vers bloed* komen beginnende verpleegkundigen Maatschappij & Gezondheid aan het woord. Ditmaal Agatha van der Veen (26) sociaal verpleegkundige infectieziektenbestrijding. Zij kwam begin februari van dit jaar in deze functie in dienst van GGD Fryslân. 'De GGD is altijd in beweging. Daarom raak ik hier nooit uitgeleerd!'

Tekst:
Marieke
Rijsbergen

Hoe ben je terechtgekomen bij GGD Fryslân als sociaal verpleegkundige infectieziektenbestrijding?

'Zoals bijna iedereen was ik blijven hangen bij mijn laatste stageplek en kreeg daar mijn eerste vaste baan. Dat was op de afdeling cardiologie in het ziekenhuis. Dat beviel me prima, maar door een flinke hernia moest ik daar stoppen. GGD Fryslân gaf me de kans om rustig op te bouwen en ik mocht mijn tijden flexibel indelen. Ik kwam eerst op reizigersadvisering terecht, maar door corona belandde ik al snel bij de afdeling infectieziekten.'

En? Bevalt het?

'Heel erg! Als ik het nu vergelijk met werken in het ziekenhuis, dan merk ik dat je daar voornamelijk bezig bent met zorg. Dat is logisch natuurlijk, maar je blijft daardoor wel telkens op een bepaald punt staan. Verder kom je niet. Wat ik bij infectieziekten zo leuk vind is dat je telkens je horizon moet verbreden en goed om je heen moet kijken wat er bijvoorbeeld speelt in de maatschappij en in de publieke gezondheid. Ofwel; niets is zwart of wit, vrijwel alles is maatwerk en vaak vraagt het om verder onderzoek.'

BIO

Naam: Agatha van der Veen

Werkt bij: GGD Fryslân

Opleiding: hbo-v, Hogeschool Leeuwarden

Is goed in? 'Ik ben rustig en praktisch. Dus minder op de theorie en meer op het aanpakken. Dat valt vaak goed bij de collega's.'

Minder goed in? 'In een groep ben ik afwachtend. Ik ben niet zo direct en een tikje introvert. Daarom kunnen mensen me soms niet zo goed peilen wat af en toe weerstand opwekt. Terwijl ik dat natuurlijk helemaal niet wil veroorzaken. Daar houd ik nu rekening mee.'

Kun je daar een voorbeeld van geven?

'Onlangs had ik een zwangere vrouw die nog niet zo lang in Nederland woonde, met hepatitis B. Dan moet je bron- en contactonderzoek doen en onder andere kijken of haar kinderen al gevaccineerd zijn. En hoe zit het verder met de vader en andere familieleden? Bij deze familie sprak alleen de dochter Nederlands. Daar hebben we de communicatie mee tot stand gebracht en daarna ook met een tolk. Want in dit stadium ben ik daar voornamelijk mee bezig; contact maken. Want ook de familie zit vaak vol vragen. Normaal gesproken doen

'Bij infectieziekten moet je telkens je horizon verbreden en goed kijken wat er speelt in de maatschappij en de publieke gezondheid'

we enkele huisbezoeken of we nodigen ze uit op de GGD. Heel soms doen we dat nog, maar wel stukken minder dan voor corona. Uiteindelijk bleken de kinderen al gevaccineerd. Voor de partner die geen hepatitis B bleek te hebben, heb ik een vaccinatieserie opgestart.'

Hoe beviel je inwerkperiode?

'Die heb ik nauwelijks gehad. Door corona was alles heel anders, het was heel chaotisch en rommelig. Heel begrijpelijk natuurlijk! Gelukkig ben ik het type dat zelf op onderzoek uitgaat en dingen oppakt. En als ik vragen had kon ik altijd bij collega's terecht. Ik kon eigenlijk vrijwel meteen volledig meedraaien.'

Wat heeft tot nu toe indruk op je gemaakt?

'Wellicht niet eens zozeer indruk, maar wel dat het heel intensief was om mee te maken. Dat was een uitbraak

van de vogelgriep bij een pluimveebedrijf. De Voedsel en Warenautoriteit (VWA) bekijkt welk type vogelgriep het is. Wij als de GGD worden ingeschakeld om de werknemers voorlichting te geven rondom dit virus en ze preventief te behandelen. Maar we vingen ook de eigenaar op, toonden begrip voor zijn situatie want al zijn kippen werden geruimd. Wij leggen uit dat de eigenaar, de medewerkers en de ruimers van de kippen contact op moeten nemen met de huisarts als

‘Een uitbraak van de vogelgriep bij een pluimveebedrijf was intensief om mee te maken’

ze griepverschijnselen krijgen. Het kan voorkomen dat er een mutatie ontstaat met het algemene griepvirus en de vogelgriep. Op deze manier kan er snel actie ondernomen worden als dit gebeurt en kan het verdere besmetting tegengaan. Natuurlijk stellen we de huisartsen hier op voorhand van op de hoogte. Als er een mutatie plaatsvindt, moet er vaak een nieuw vaccin ontwikkeld worden. Gebeurt bijna nooit, maar je moet er wel bovenop blijven zitten. Dit zijn wel de extreme werkzaamheden die een infectieverpleegkundige meemaakt hoor.’

Waar bestaan je werk dan grotendeels uit?

‘Ook gevarieerd, maar ik zit ook regelmatig aan de diensttelefoon. Daar komen de telefoontjes binnen van infectieziekten die meldingsplichtig zijn. De meest voorkomende zijn onder andere legionella, e-coli, hepatitis B, scabies en prikaccidenten. Bij deze werkzaamheden moet je ook weer vaak out of the box-denken en maatwerk leveren bij onder andere het bron- en contactonderzoek.’

Waar sta je over vijf jaar?

‘Ik werk dan zeker weten nog steeds bij GGD Fryslân! Ik kan nog zoveel kanten op hier in deze organisatie. TBC of SOA trekt me, maar ook de forensische afdeling vind ik heel interessant! Dan moet je onder andere

‘Ik kan nog zoveel kanten op bij de GGD. TBC of SOA trekt me, maar ook de forensische afdeling’

bloed afnemen bij mensen die met drugs op achter het stuur hebben gezeten. Maar ook een dagje in de vaccinatiestraat, enkele keren per maand, vind ik nog steeds heel leuk om te doen. De GGD is altijd in beweging waardoor ik hier denk ik nooit uitgeleerd raak!’ [🔗](#)

Marieke Rijsbergen is hoofdredacteur van Tijdschrift M&G en freelance journalist